

Bilstaden Detroit på ruinens brant

Den 1 mars meddelade delstaten Michigans guvernör Rick Snyder att han beordrat tvångsförvaltning av staden Detroit. Detroit förväntas redovisa en förlust på 100 miljoner dollar. I början av 1900-talet hade Detroit en kollektivtrafik av minst europeisk standard. Men i mitten av 1920-talet gjorde biltillverkarna Henry Ford, William C. Durant, Walter P. Chrysler, Charles Stewart Mott m.fl. gemensam sak. De köpte upp och lade ner det välskötta spårvägsnätet. Vagnarna såldes för en spottstyver till Mexico och man lyckades även strypa den kollektiva busstrafiken. De passade inte in i bilden av motorstaden. Efter andra världskriget byggdes 400 km motorväg i Detroit med omnejd. Detroit visade vägen för en ”utveckling” som senare skulle bli normgivande för amerikanska städer med stora shoppingcentra utanför stadskärnorna, dit det endast fanns ett färdssätt. Med bil. Mer än någon annan stad i världen står Detroit som symbol för 1900-talets industriella under med oljan som det basala smörjmedlet. Det var här som en gång i tiden miljoner och åter miljoner blankpolerade Buicks, Chryslers, Cadillac och Ford rullade av det löpande bandet. 1950 hade Detroit en befolkning på 1,8 miljoner. Idag återstår blott 700 000. Arbetslösheten är idag uppe 18 % och bilindustrin har för länge sedan flytt staden till låglöneländer såsom Mexico. Marknadens ”osynliga hand” tar inte något socialt ansvar utan söker sig dit där lönsamheten är som störst. Fallet Detroit visar med stor tydlighet vart det västerländska samhället är på väg. 150 år av billig olja och evig tillväxt är över och vi kommer snart att drabbas av en hård baksmälla. Denna kommer att bli värre ju längre vi väntar med att ställa om vårt samhälle till ett ekonomiskt och ekologiskt hållbart samhälle. Vi har bara ett klot med en begränsad mängd naturtillgångar att förvalta.

Håkan Nihlman

Ordförande Håbo Naturskyddsförening